

LA RESISTÈNCIA AL TALL DE LES BASES DE PILARS METÀL·LICS

Per al càlcul de la resistència al tall de les bases dels pilars metàl·lics s'utilitza l'expressió següent:

$$V_d \leq k \cdot N_d + f_{sd} \cdot A$$

amb:

k coeficient de fricció de valor 0,3 pel formigó i 0,2 pel morter

N_d compressió de càlcul entre la placa-base i el formigó o morter

f_{sd} resistència de càlcul al tall dels rodons d'ancoratge. Per acer B500: 115 N/mm²

A àrea transversal dels rodons d'ancoratge

En aquesta expressió es suposa que la fricció entre la placa base i el formigó o morter i la resistència al tall dels rodons d'ancoratge actuen conjuntament. Però per a que es mobilitzi la resistència al tall dels rodons d'ancoratge cal que abans que es venci la fricció. O sigui que **no actuen conjuntament**.

Per tant l'expressió anterior quedarà reduïda a: $V_d \leq k \cdot N_d$

No obstant això, el CTE DB SE-A admet la participació dels dos efectes:

Article 8.8.1.3:

"Para asegurar la resistencia de esfuerzos tangentes, como cortantes o momentos torsores, y en caso de no disponerse de elementos específicos para ello, tales como topes o conectadores de cortante, se debe justificar la capacidad resistente en la sección de contacto entre el soporte y el hormigón mediante:

- a) el rozamiento entre la placa base y el hormigón;
- b) la resistencia a cortante de los pernos de anclaje

Article 8.8.1.6:

Resistencia a cortante:

En el caso de existir elementos de cortante, la resistencia de cálculo corresponderá a la aportada por éstos. En caso de no existir, se considerarán:

a) *La resistencia de cálculo por rozamiento entre la placa base y el hormigón o mortero de nivelación, será: $F_{f,Rd} = C_{f,d} \cdot N_{c,sd}$ siendo:*

$C_{f,d}$ coeficiente de rozamiento entre la placa base y el hormigón, que podrá tomar los valores siguientes:

– para mortero de cemento y arena $C_{f,d} = 0,20$;

– para morteros especiales y para el caso de contacto directo con el hormigón, $C_{f,d} = 0,30$.

$N_{c,sd}$ fuerza de cálculo a compresión transmitida por el pilar.

b) *La resistencia a cortante de un perno de anclaje $F_{vb,Rd}$ será el menor de los valores dados por:*

i) la resistencia del perno;

ii) el valor: $F_{vb,Rd} = \alpha_b \cdot f_{ub} \cdot A_s / \gamma_{M2}$ siendo:

$\gamma_{M2} = 1,25$; $\alpha_b = 0,44 - 0,0003 \cdot f_{yb}$; f_{yb} límite elástico del acero del perno en N/mm², (en la expresión $0,0003 \cdot f_{yb}$ α_b tiene dimensiones de mm²/N); f_{ub} resistencia última del acero del perno; A_s área resistente a tracción del perno.

c) En el caso de no disponer de elementos especiales para transmitir el cortante, la resistencia de cálculo a cortante será: $F_{v,Rd} = F_{f,Rd} + n \cdot F_{vb,Rd}$ siendo n número de pernos de la placa base.

També hi ha qui proposa la solució "salomònica" de optar pel més desfavorable dels dos efectes.

Exemple:

Un pilar HEB 200 aguanta $N_d = 124,14$ kN i $V_d = 44,85$ kN sobre morter d'anivellació i 4 rodons Ø16 d'acer B500S.

Fricció: $0,3 \cdot 124.140 = 37.242$ N

Rodons: $4 \cdot 201,06 \cdot 115 = 92.489$ N

Amb el CTE la solució és la suma: $37.242 + 92.489 = 129.731$ N

Però en realitat, superats els 37.242 N de fricció, entrarien en joc els 92.489 dels rodons a tallant. O sigui que la resistència pràctica seria la de fricció: 37.242 N.

I encara hi ha qui prescindeix de la fricció i es queda amb la resistència al tall dels rodons solament, o sigui que compta en que s'ha mobilitzat i superat la fricció, amb el desplaçament que això comporta.

La NTE EAS, més pragmàtica, soluciona els casos domèstics distingint plaques centrades o de mitgera (acartelada).

